Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2025-0986

(mr. J.L.M. Luiten, voorzitter, mr. dr. H. Wammes, mr. R.L.H. IJzerman, leden en mr. S. Rutten, secretaris)

Datum uitspraak	10 december 2025
Klacht van	De consument
Tegen	Waarborgfonds Motorverkeer, gevestigd te Den Haag, verder te noemen het Waarborgfonds
Aard uitspraak	Bindend advies
Uitkomst	Vordering toegewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

De consument klaagt er over dat het Waarborgfonds hem onterecht beschuldigt van fraude bij het indienen van een claim. De commissie is van oordeel dat het Waarborgfonds onvoldoende heeft aangetoond dat de consument heeft gefraudeerd. De vordering van de consument wordt toegewezen.

1. Procedure

1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van het Waarborgfonds; 4) de repliek van de consument en 5) de dupliek van het Waarborgfonds.

1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 16 oktober 2025. Op de hoorzitting was de consument aanwezig, Namens het Waarborgfonds waren aanwezig: mevrouw [naam 1] en mr. [naam 2], advocaat.

1.3 De consument en het Waarborgfonds hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

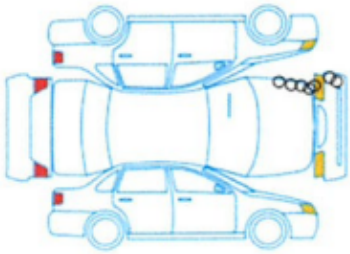
2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 Op 2 augustus 2024 heeft de consument een schade bij het Waarborgfonds geclaimd vanwege een beschadiging aan zijn auto door een derde. De consument heeft daarbij toegelicht dat de schade is ontstaan tussen 22 juli 2024 om 22:15 uur en 23 juli 2024 om 08:55 uur toen hij zijn auto had geparkeerd.

De schade is ontstaan aan de gehele linker voorzijde van zijn voertuig, terwijl zijn auto geparkeerd stond in een parkeervak aan de [adres consument].

2.2 Op het online schadeaangifteformulier heeft de consument onder stap 3 met de titel 'Voertuig' het volgende vermeld:

Wilt u op onderstaande afbeelding aangeven waar op uw voertuig schade is toegebracht.	
Is er nog andere zichtbare schade aan het voertuig aanwezig die niets met dit voorval te maken heeft (anders dan reguliere gebruikersschade, zoals steenslag of velgbeschadigingen?	Ja, Ruitenwisser, en klein duikje aan anderen zijde die er al op zat toen ik de auto cadeau kreeg.

Figuur 1: Schadeaangifteformulier I

2.3 En onder stap 4 van het online schadeaangifteformulier heeft de consument het volgende vermeld:

Is er na het moment van parkeren en voor het moment van constateren schade nog met het voertuig gereden?	Nee
Zijn er andere personen die het voorval hebben gezien of kunnen bevestigen dat uw voertuig zonder schade is geparkeerd en met schade is teruggevonden en er tussentijds niet met het voertuig is gereden?	Ja ○ Mevrouw [redacted] ○ Mevrouw [redacted]

Figuur 2: Schadeaangifteformulier II

2.4 De consument heeft op 7 augustus 2024 aangifte bij de politie gedaan en aan het Waarborgfonds getuigenverklaringen van de diefstal verstrekt.

2.5 Bij e-mail van 13 augustus 2024 heeft de consument drie getuigenverklaringen bij het Waarborgfonds ingediend. Uit deze verklaringen volgt dat er aan de linker voorkant van de auto nog geen schade aanwezig was voor 22 juli 2024 om 22.15 uur.

2.6 Het Waarborgfonds heeft een schade-expert (DEKRA) ingeschakeld. DEKRA concludeert in haar rapport van 6 november 2024 dat de schade niet door een ander motorrijtuig is veroorzaakt, maar door een aanrijding met een vast object (zoals een vangrail).

2.7 De consument heeft per e-mail van 11 november 2024 laten weten dat hij niet eens is met de conclusie van DEKRA. Tevens heeft de consument aangegeven dat het voertuig inmiddels is hersteld. Naar aanleiding hiervan heeft het Waarborgfonds het dossier overgedragen aan de afdeling Speciale Zaken om nader onderzoek te verrichten naar de oorzaak van de schade en heeft toen Ongevallen Analyse Nederland (hierna: OAN) ingeschakeld.

2.8 OAN heeft in haar rapport van 5 december 2024 vastgesteld dat er sprake is van twee schadebeelden: oude schade aan de linker voorzijde (voorbumper en voorscherm) en nieuwe schade (ook aan de voorbumper en voorscherm) die mogelijk wel door een ander voertuig in parkeerstand kan zijn veroorzaakt. Uit verkoopadvertenties en foto's blijkt dat de auto vóór het incident al schade had aan de linker voorzijde.

2.9 De afdeling Speciale Zaken heeft de consument bij brief van 10 december 2024 op de hoogte gebracht van de bevindingen van de experts en de consument in de gelegenheid gesteld hierop te reageren. Tevens is aan hem de mogelijkheid geboden een contra-expertise uit te voeren.

2.10 Bij e-mail van 10 december 2024 heeft de consument de conclusie van de afdeling Speciale Zaken weersproken. Uit deze reactie volgt dat de consument stelt dat hij niet volledig op de hoogte was van alle schades aan zijn voertuig. Wel was hij zich ervan bewust dat er enige schade aanwezig was, doch kon hij zich niet herinneren welke zijde van het voertuig dit betrof. De consument heeft niet meer gedacht aan het kleine deukje dat voor de schadedatum al aanwezig was, omdat dit simpelweg niet meer zichtbaar was door de nieuwe schade. Hij is dan ook van mening dat hij geen onjuiste verklaring heeft verstrekt. In zijn e-mail vraagt hij zich ook af waarom hij geen vergoeding ontvangt, aangezien er sprake is van schade die niet meer zichtbaar was en die hij per ongeluk niet heeft vermeld bij het indienen van de claim. De consument heeft tot slot aangegeven geen gebruik te maken van de contra-expertise omdat de schade al hersteld was.

2.11 Het Waarborgfonds heeft de consument bij e-mail van 12 december 2024 gewezen op het belang van het indienen van een correcte claim en meegedeeld dat de oude schade een zodanige omvang had dat deze schade door hem moet zijn opgemerkt. Door OAN is dit ook bevestigd.

2.12 Verder heeft de consument in een e-mail van 12 december 2024 nog verklaard dat hij mogelijk op het schadeaangifteformulier een onjuiste zijde van de beschadiging aan het voertuig heeft vermeld, omdat de rechterzijde niet is beschadigd:

> *"Ik heb aangegeven dat er een deuk aan de voorzijde zat, aan welke kant dit is geweest heb ik wellicht verkeerd op gegeven maar dat er een deuk zat heb ik aangegeven.*

Aan de anderen zijde van het ongeval zit GEEN deuk, dus het is vanzelfsprekend dat de deuk opgegeven over de deuk gaat die jullie ook aangeven op jullie foto."

2.13 Als reactie hierop heeft het Waarborgfonds aan de consument gevraagd foto's toe te sturen. Bij e-mail van 28 december 2024 heeft de consument hieraan gehoor gegeven en een foto van de rechterzijde ingediend, waarvan hij eerder heeft verklaard dat daarop geen deuk zichtbaar is, terwijl op de foto wel een deuk zichtbaar is.

2.14 Op basis van al het voorgaande heeft het Waarborgfonds het standpunt ingenomen dat de consument fraude heeft gepleegd en heeft hij diverse maatregelen genomen. Zo zijn de persoonsgegevens van de consument geregistreerd in het Extern Verwijzingsregister (EVR) en het daaraan gekoppelde Incidentenregister voor de duur van drie jaar en voor de duur van acht jaar in de Gebeurtenissenadministratie. Tevens vordert het Waarborgfonds de gemaakte onderzoekskosten van de consument en heeft zij melding gemaakt bij het Centrum Bestrijding Verzekeringscriminaliteit (CBV) van de registratie in het Incidenten-register.

2.15 Nadien is tussen partijen nog gecorrespondeerd. Hierbij heeft de consument wederom verklaard dat de schade aan zijn voertuig was hersteld. Het Waarborgfonds heeft toen nadere verificatie gedaan in openbare bronnen. Hieruit is gebleken dat de consument zijn auto op verschillende momenten (26 november 2024, 9 en 10 februari 2025) te koop heeft aangeboden, waarbij hij foto's had toegevoegd van de auto die nog beschadigd was.

De klacht en vordering

2.16 De consument stelt dat hem ten onrechte fraude wordt verweten. Hij geeft aan dat hij de auto cadeau heeft gekregen en niet op de hoogte was van alle bestaande schade. Volgens de consument is de oude schade niet zichtbaar geweest door de nieuwe schade. Hij ontkent opzettelijke misleiding en benadrukt dat hij nooit strafbare feiten heeft gepleegd. De consument ervaart ernstige gevolgen van de registratie in het EVR, waaronder het niet kunnen verzekeren van een auto en psychische klachten. De consument vordert dat het Waarborgfonds 1) de gemaakte expertisekosten van een bedrag van € 768,87 niet op hem kan verhalen en de reeds betaalde termijnen moeten worden terugbetaald en 2) dat de verschillende registraties verwijderd dienen te worden.

Het verweer

2.17 Het Waarborgfonds heeft de volgende verweren gevoerd.

2.18 Het Waarborgfonds stelt dat de consument opzettelijk een onjuiste voorstelling van zaken heeft gegeven door oude schade als nieuwe schade te claimen en te verklaren dat de auto schadevrij was geparkeerd. Volgens het Waarborgfonds heeft de consument hiermee geprobeerd meer schade vergoed te krijgen dan waar recht op was.

2.19 Het Waarborgfonds komt tot deze conclusie op basis van hetgeen door de experts is gerapporteerd. Omdat er discussie was over de oorzaak, is aanvullend een ongevallenanalist (OAN) ingeschakeld. OAN concludeert dat er sprake is van twee schadebeelden: oude schade aan de linker voorbumper en het voorscherm (die niet door de consument is opgegeven) en nieuwe schade (op diezelfde plek) die mogelijk wel door een ander voertuig in parkeerstand kan zijn ontstaan. Verder is uit verkoopadvertenties en schadefoto's gebleken dat de auto vóór het incident al schade had aan de linker voorzijde. De consument heeft dit verzwegen. Nergens heeft de consument aangegeven dat zijn auto aan de linker voorzijde al een schade had, terwijl het niet anders kan dan dat hem deze schade opgevallen was. Tevens verklaart hij hierover ook wisselend. Aanvankelijk heeft de consument namelijk gesteld dat hij niet op de hoogte was van alle schade aan zijn voertuig en geen acht heeft geslagen op de schade aan de linkerzijde en het daarom niet heeft gemeld op het schadeaangifteformulier. Vervolgens heeft hij verklaard dat hij de schade wel zou hebben gemeld doch zich bij het invullen van het schadeaangifteformulier zou hebben vergist over de zijde waarop deze schade zich bevond. Op het schadeaangifteformulier heeft hij wel aangegeven dat aan de andere kant een deukje zat. Tot slot heeft de consument op dit punt nog verklaard dat hij niet meer gedacht heeft aan het kleine deukje aan de linker voorzijde omdat deze niet meer zichtbaar was. Deze verklaringen zijn inconsistent en innerlijk tegenstrijdig. Het Waarborgfonds vindt de verklaringen van de consument dan ook ongeloofwaardig.

2.20 De registraties voldoen ook aan het proportionaliteit- en subsidiariteitsvereiste. Het Waarborgfonds stelt dat de registratie proportioneel is, mede omdat de consument volhardt in zijn verklaring ondanks meerdere kansen om openheid van zaken te geven. Er is rekening gehouden met het ontbreken van eerdere incidenten op naam van de consument en de hoogte van het financieel belang. De persoonsgegevens van de consument zijn voor de duur van drie jaar geregistreerd in het Incidentenregister en het daaraan gekoppelde EVR en voor acht jaar in de Gebeurtenissenadministratie. Ook is melding gedaan bij het CBV van het Verbond van Verzekeraars.

2.21 Verder heeft het Waarborgfonds een vordering ter zake de onderzoekskosten bij de consument neergelegd. De consument moet de interne onderzoekskosten (€ 417,00) en de kosten van de ongevallenanalist (€ 351,87) betalen, samen € 768,87.

3. De beoordeling

Inleiding

3.1 Ter beoordeling van de klacht van de consument moet de commissie de vragen beantwoorden of i) het Waarborgfonds de persoonsgegevens van de consument mocht registreren en ii) of het Waarborgfonds de onderzoekskosten bij de consument in rekening mag brengen.

De registratie van de persoonsgegevens van de consument

3.2 Het Waarborgfonds heeft de persoonsgegevens van de consument voor de duur van drie jaar opgenomen in het Incidentenregister en het EVR en voor de duur van acht jaar in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR. Voor de werking van de registers en de betekenis van de verschillende gebruikte uitdrukkingen verwijst de commissie naar de bijlage.

3.3 De commissie beoordeelt eerst of het Waarborgfonds de persoonsgegevens heeft mogen opnemen in het Incidentenregister en het EVR.[1] Voor opname in deze registers is, kort gezegd, vereist dat er een zwaardere verdenking tegen de consument bestaat dan alleen maar een redelijk vermoeden van schuld aan fraude.[2] Dit betekent dat een verdenking van fraude alleen niet genoeg is; hier moet ook overtuigend bewijs voor zijn. Het Waarborgfonds moet dus goede redenen hebben de gegevens te registreren en hij moet die redenen ook voldoende kunnen onderbouwen.

3.4 De commissie is van oordeel dat het Waarborgfonds hierin niet is geslaagd. Redengevend is het volgende.

3.5 De commissie oordeelt dat, hoewel de consument bekend was, althans had moeten zijn, met de aanwezigheid van de oude deuk, hij er in dit geval redelijkerwijs van mocht uitgaan dat melding daarvan niet noodzakelijk was. Althans dat hij met het achterwege laten van de melding van deze schade geen kwade bedoeling had. Dit omdat de bestaande schade volledig is opgegaan in de nieuwe schade en hij om die reden ervan uit mocht gaan dat de aanwezigheid van de bestaande schade niet tot extra herstelkosten zou leiden. De commissie acht het om die reden verschoonbaar dat de consument de voor het incident al bestaande schade niet heeft gemeld. Hierdoor kan niet gezegd worden dat de consument door het niet melden van de oude schade heeft geprobeerd het Waarborgfonds te benadelen en/of haar financiële belangen te schaden. Bovendien is het Waarborgfonds door de verzwijging ook daadwerkelijk niet benadeeld nu gesteld noch gebleken is dat de herstelkosten hoger zijn uitgevallen omdat ook de al voor het incident bestaande schade is hersteld.

3.6 De commissie stelt vast dat de consument tijdens de schadeafhandeling wisselende verklaringen heeft afgelegd. Hoewel de commissie van oordeel is dat de consument hiermee zijn mededelingsplicht heeft geschonden, zijn die onjuist medegedeelde feiten – zoals de commissie hiervoor reeds heeft geoordeeld – van geen belang voor de schade-omvang.

---

[1] Artikel 5.1.1 van het PIFI bepaalt onder welke voorwaarden persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het EVR.
[2] Zie Hoge Raad 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720, overweging 4.4 (te vinden op www.rechtspraak.nl).

Onder de gegeven omstandigheden heeft het Waarborgfonds onvoldoende onderbouwd dat de consument fraude heeft gepleegd en tegen hem een zwaardere verdenking bestaat dan alleen maar een redelijk vermoeden van schuld aan fraude. Er ontbreekt derhalve bewijs van opzet tot misleiding ten tijde van de melding.

Registraties in het Incidentenregister en het EVR moeten worden doorgehaald

3.7 Nu niet is vast komen te staan dat de consument heeft gefraudeerd, kan ook niet gezegd worden dat hij een bedreiging vormt voor de financiële sector. Dit brengt mee dat niet is voldaan aan de vereisten die het Protocol stelt om tot registratie in het EVR over te gaan. Het Waarborgfonds dient deze registratie dan ook te verwijderen. Ook de registratie in het Incidentenregister moet worden doorgehaald. Er is niet langer aan artikel 3.1.1 van het protocol voldaan. Tot slot moet de melding bij het CBV worden ingetrokken.

Registratie in de Gebeurtenissenadministratie moet ook worden doorgehaald

3.8 De commissie is van oordeel dat het Waarborgfonds niet heeft mogen overgaan tot het registreren van de persoonsgegevens in de Gebeurtenissenadministratie. De door het Waarborgfonds aangevoerde grondslag voor deze registratie is namelijk het opzettelijk verstrekken van onjuiste informatie door de oude schade niet te melden. Nu opzettelijke schending van deze mededelingsplicht niet is komen vast te staan, is de door het Waarborgfonds aangevoerde grondslag van deze registratie weggevallen. Nu het Waarborgfonds geen andere grondslag heeft aangedragen, is de commissie van oordeel dat ook de registratie van de persoonsgegevens van de consument in de Gebeurtenissen-administratie niet kan worden gehandhaafd.

Onderzoekskosten

3.9 Omdat niet is komen vast te staan dat de consument zijn mededelingsplicht opzettelijk heeft geschonden, kan niet worden geoordeeld dat sprake is van een tekortkoming in de zin van artikel 6:74 BW. Daarmee heeft het Waarborgfonds geen basis voor het terugvorderen van de onderzoekskosten. De consument hoeft de in- en externe onderzoekskosten van € 768,87 dan ook niet aan het Waarborgfonds te vergoeden. Voor zover hij al een deel van die kosten heeft voldaan, heeft hij recht op terugbetaling.

4. De beslissing

De commissie beslist dat het Waarborgfonds geen vordering heeft op de consument tot terugbetaling van de onderzoekskosten. Voor zover er al termijnen door de consument zijn betaald, dienen deze binnen twee weken na datum van de uitspraak aan de consument terug betaald te worden.

Daarnaast beslist de commissie dat het Waarborgfonds binnen één week na datum van de uitspraak:

- de registratie van de persoonsgegevens van de consument verwijdert uit het Incidentenregister en het EVR;
- de melding bij het CBV intrekt;
- de registratie van de persoonsgegevens van de consument verwijdert uit de Gebeurtenissenadministratie.

Deze uitspraak is bindend. Of u tegen deze uitspraak beroep kunt instellen, kunt u nalezen in regel 7 van het Reglement Commissie van Beroep Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten. In regel 18.1 van dat reglement is bepaald dat beroep kan worden ingesteld tot 6 weken na de dag van deze uitspraak. Meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut financiële dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl

Bijlage - Uitleg over de registers waarin de persoonsgegevens van de consument zijn opgenomen en relevante bepalingen uit regelgeving

Uitleg over de registers waarin de persoonsgegevens van de consument zijn opgenomen

De externe registraties in het Incidentenregister en het EVR

Het Waarborgfonds heeft de persoonsgegevens van de consument voor drie jaar geregistreerd in het EVR en het Incidentenregister. Dit houdt het volgende in. Elke verzekeraar houdt zelf een Incidentenregister bij, dat geldt ook voor het Waarborgfonds.[3] Daarin maakt de verzekeraar een melding aan waarin hij het incident omschrijft. Alleen medewerkers van de afdeling veiligheidszaken van de registrerende verzekeraar, in dit geval het Waarborgfonds, hebben toegang tot dit Incidentenregister. Toch kan deze registratie een beperkte externe werking hebben, omdat deze informatie onder voorwaarden met andere verzekeraars kan worden uitgewisseld.

Het Waarborgfonds kan daarnaast besluiten om verzekeraars te waarschuwen door de persoonsgegevens van de persoon die bij het incident was betrokken op te nemen in het EVR, een systeem waar alle verzekeraars toegang toe hebben. Medewerkers van andere financiële instellingen kunnen daardoor achterhalen of er over iemand een melding is opgenomen in het Incidentenregister van de registrerende verzekeraar. Vervolgens kunnen zij de informatie over het incident opvragen bij het Waarborgfonds, die de melding heeft opgenomen in zijn Incidentenregister. Het gevolg hiervan kan zijn dat andere verzekeraars hun (financiële) diensten aan de betrokkene, in dit geval de consument, zullen weigeren. Beide registers hebben dus (een zekere) externe werking, hoewel opname in alleen het Incidentenregister minder verstrekkend is dan wanneer ook een melding in het EVR is gedaan.

Omdat deze registraties grote gevolgen hebben voor consumenten, mogen verzekeraars niet zonder goede reden persoonsgegevens opnemen in de genoemde registers. Er worden dan ook hoge eisen gesteld aan die reden(en).[4] De eisen voor registratie in het Incidentenregister en het EVR zijn opgenomen in het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen 2021 (hierna: PIFI), de Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: AVG) en de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: UAVG).

[3] Het Waarborgfonds is een derde-organisatie die bij het Protocol is aangesloten. Zij voldoet aan de criteria van artikel 4.2.7 Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2021.
[4] Zie o.a. Hof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, r.o. 4.3, te vinden op www.rechtspraak.nl, en GC Kifid 2017-717 onder 4.2, te vinden op www.kifid.nl.

Omdat de gegevens in het EVR zijn gekoppeld aan het incident dat in het Incidentenregister staat, is de incidentenregistratie toegestaan zolang de melding in het EVR is toegestaan.[5]

Melding aan het CBV

Op grond van artikel 4.2.3. van het Protocol mogen de gegevens in het Incidentenregister uitgewisseld worden met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte coördinatie-functies van het Verbond van Verzekeraars, te weten het fraudeloket. Dit is het CBV.

De registratie in de Gebeurtenissenadministratie

Het opnemen van de persoonsgegevens van de consument in de Gebeurtenissen-administratie is aan te merken als een verwerking van persoonsgegevens. Ten aanzien van de Gebeurtenissenadministratie geldt dat dit register wordt bijgehouden door de afdeling Veiligheidszaken en uitsluitend intern toegankelijk is. Registratie van persoonsgegevens in dit register is toegestaan mits in overeenstemming met de bepalingen uit de Algemene verordening gegevensbescherming (AVG) en de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (UAVG).

In artikel 6 lid 1 aanhef en onderdeel f AVG bepaalt dat de verwerking van persoons-gegevens rechtmatig is indien en voor zover de verwerking noodzakelijk is voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke (in dit geval het Waarborgfonds), behalve wanneer de belangen of grondrechten van de betrokkene (in dit geval de consument) zwaarder wegen dan die belangen. Volgens artikel 10 AVG in verbinding met artikel 33 lid 2 aanhef en onderdeel b van de UAVG mogen persoonsgegevens van strafrechtelijke aard worden verwerkt door de verwerkings-verantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die jegens de verwerkings-verantwoordelijke zijn gepleegd.

Volgens de Hoge Raad geldt als uitgangspunt voor de verwerking van strafrechtelijke persoonsgegevens, dat deze gegevens in voldoende mate moeten vaststaan. Het moet gaan om zodanig concrete feiten en omstandigheden dat zij een als strafbaar feit te kwalificeren bewezenverklaring in de zin van artikel 350 van het Wetboek van Straf-vordering kunnen dragen. Een strafrechtelijke veroordeling is niet vereist, maar anderzijds is de enkele verdenking van betrokkenheid bij een strafbaar feit in de zin van een redelijk vermoeden van schuld, zoals dat kan blijken uit een aangifte, niet voldoende. Als maatstaf heeft te gelden of de vastgestelde gedragingen een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld opleveren, in die zin dat de te verwerken strafrechtelijke persoons-gegevens in voldoende mate moeten vaststaan.

[5] Artikel 5.1.1 van het Protocol

Dat het gedrag in voldoende mate moet vaststaan vloeit niet voort uit de aard van het register, maar uit de strafrechtelijke aard van de geregistreerde persoonsgegevens.[6]

[6] Zie Gerechtshof Den Haag 15 december 2015, ECLI:GHDHA:2015:3815 onder 8.2 en Geschillencommissie Kifid 2016-061.

2 Begripsbepalingen

In dit Protocol wordt verstaan onder:

Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding;

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister

3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister. In het Incidentenregister worden door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een Incident.
(...)
3.1.3 Aan het Incidentenregister is het Extern Verwijzingsregister gekoppeld. Het Extern Verwijzingsregister bevat uitsluitend Verwijzingsgegevens die onder strikte voorwaarden conform artikel 5.2 Protocol door de Deelnemers mogen worden opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de Deelnemers, alsmede de Organisatie van de Deelnemers via een Verwijzingsapplicatie. De Verwijzingsgegevens worden ontsloten door de Verwijzingsapplicatie

4.1 Doel Incidentenregister en vastlegging van gegevens in het Incidentenregister

4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:

'Het geheel aan Verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:

- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de Financiële Instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de Financiële Instelling behoort, van de Financiële Instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;

- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de Financiële Instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de Financiële Instelling behoort, de Financiële Instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;
- op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen.'

4.1.2 Bij de vastlegging in het Incidentenregister moeten het proportionaliteitsbeginsel en het subsidiariteitsbeginsel in acht worden genomen.

4.2 Toegang tot het Incidentenregister

(...)

4.2.3 De gegevens in het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN en SFH (de Fraudeloketten).

4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister

4.3.1 Indien niet langer aan de voorwaarden van artikel 3.1.1 en 3.4.7 Protocol wordt voldaan draagt de Deelnemer zorg voor verwijdering van dit gegeven uit het Incidentenregister. De Deelnemer doet dit ook op basis van een gehonoreerd verzoek tot wissing van gegevens conform artikel 9.4 Protocol.

4.3.2 Onverminderd het bepaalde in artikel 4.3.1 Protocol beoordeelt de Deelnemer na afloop van een onderzoek of opname van Persoonsgegevens in het Incidentenregister nog steeds voldoet aan de doelomschrijving van artikel 4.1.1 Protocol en de toets van artikel 4.1.2 Protocol.

4.3.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opname in het Incidentenregister rechtvaardigt. Ten aanzien van de duur wordt getoetst aan het proportionaliteitsbeginsel.

5.1 Functie van het Extern Verwijzingsregister

5.1.1 Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deelnemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers. Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opgenomen in het Extern Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor Veiligheidszaken van de Deelnemer beschikbaar.

Op deze wijze worden gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties van de) Deelnemers.

5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister

5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en onder toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.

a. De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële Instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële Instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.
b. In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.
c. Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen.

<u>Algemene verordening gegevensbescherming (AVG)</u>

Artikel 6

1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:

(...)

f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Artikel 10 Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten

Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming

Artikel 33 Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard

(...)

2. Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:

a. ter beoordeling van een verzoek van betrokkene om een beslissing over hem te nemen of aan hem een prestatie te leveren; of

b. ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.